

GÖKLER
FATİHİ

Gökler Fatih

Tuncel Altinköprü

Genel Yayın Yönetmeni: Hayati Bayrak

Yayın Yönetmeni: Elif Tokkal

Yayın Koordinatörü: Erol Şahnacı

İç Tasarım: Zeynep Bayrak

Kapak ve İç Çizimler: Murat Sevinç

Genç Hayat Yayınları: 275

1. Baskı: İstanbul / Kasım 2025

ISBN: 978-625-447-258-9

Yayıncı Sertifika No: 75092

© 2025 Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizm. ve Tic. A.Ş.

Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Baskı: Alioğlu Matbaacılık

Sertifika No: 45121

Molla Gürani Mahallesi Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3 Daire: 5

34093 Fatih / İstanbul Tel: (212) 613 11 00 | Gsm: (530) 259 80 96

www.hayat yayinlari.com | e-posta: hayat@hayat yayinlari.com

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

GÖKLER
FATİHİ

Resimleyen:
Murat Sevinç

GENÇ HAYAT

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Ardından, girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nden Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesi'nden de Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında "Altinköprü Yayınevi"ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayımlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış sekseni aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra psikoloji, çocuk eğitimi ve çocuk edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu "İlgi Yayıncılık" ve "Güçlü Yayıncılık" bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl "Ders Kitapları Anonim Şirketi"nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur. Yaşamını hâlen Yalova'da sürdürmekte olan yazarın psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarındaki eserleri Hayat Yayın Grubu tarafından yayımlanmaktadır.

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

Genç Hayat

Serüven Peşinde Dizisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Piri Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirki
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Macera Geçidi Dizisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batık
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kentin İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümden Kaçış
- Robotlar Cehennemi
- Hazinesinin Peşinde
- Kod Adın Bukalemun
- Çalınan Tablo
- Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti
- Kıyamet Yıldızı
- Kara Belâ

Korku Tüneli Dizisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Korkunç Palyaçolar
- Tehlikeler Evi
- Yasak Gezegen
- Cesaret Sınavı
- Korku Adası

Gol Kralı Sensin Dizisi

- Yıldızın Doğuyor
- Yıldızın Parlıyor
- Millî Takımdasın
- Avrupa'nın Yıldızısın

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan

Hayat Okul

- Çevreciler İş Başında (10 Kitap)
- Masallarla Karakter Gelişimi (10 Kitap)
- Kral Aslan Masallar Dünyasında

ROMAN KAHRAMANLARI

GÖKTÜRKÜN
uzay gemimiz

Albay GÖKHAN FATİH
Kaptan

Yüzbaşı GÖKÇEN
Bilgisayar

Yüzbaşı GÖKSEL
Radar

Yüzbaşı GÖKALP
Makine

Yüzbaşı GÖKSU
Makine

Yüzbaşı GÖKER
Savaş Pilotu

Yüzbaşı GÖKSUN
Makine

ECE
11 yaşında kız

Yüzbaşı GÖKNUR
Savaş Pilotu

OĞUZ
11 yaşında erkek

SOYKAN
Uzaylı Kahramanımız

YIL 2050

Yıllar su gibi akıp geçiyor. Şu anda 2050 yılındayız. Bu akıp geçen zaman içinde Türk Devletleri Birliği kuruluyor. Dünyada siyasi, askeri ve ekonomik dengeler değişiyor. Türk Devletleri Birliği, Çin, Hindistan gibi ülkeler; siyasi, askeri ve ekonomik güç olarak sivriliyor. Buna karşın kimi eski süper güçler; dünya üzerindeki eski etkinliklerini yitiriyor. Ortaya çıkan bu yeni durum, güç yitiren ülkeleri yeniden eski güçlerini kazanma arayışına itiyor. Dünya yeni bir küresel savaşın eşiğine geliyor.

Türk Devletleri Birliği
(10.122.048 km²)

BİR SOLO TÜRK

O akşam Hyde Park'ta yürüyüşe çıkanlar, sanki alışlagelenden daha kalabalıktı. Tek başına, bir arkadaşıyla ya da grupla dolaşanlar, köpeğiyle yürüyenler, koşanlar çokcaydı. İçlerinden siyah giyimli bir genç adam; uzun boyu, atletik vücudu, kesintisiz sürdürdüğü tempolu koşusuyla dikkatleri üzerine çekmekteydi. Sizdiniz bu kişi.

Sizi asıl özel kılansa, aslında bacak hizanızdan ayrılmadan size eşlik eden arkadaşınızdı. Çakır gözlü, vahşi bakışlı bu kurt, sağından solundan geçenlerin sandığı gibi evcil bir Husky değildi. Kurt ailesinin; uzunluğu yüz yetmiş, yüksekliği doksan santime, ağırlığı yetmiş kiloya ulaşan üyesi, gökbörüydü sanki. Türkleri Ergenekon'dan çıkaran efsanevi kurdun soyundan gelen kurdun bir eşi...

Herkesin gözü sizdeydi, ama siz, aklınızla, ruhunuzla göklerdeydiniz. Ekibinizle birlikte dün gerçekleştirdiğiniz o muhteşem akrobasi gösterisinde... Sanki hâlâ Hürjet'inin içinde, gökyüzüne doğru yükselmekteydiniz. Türk yıldızları ekibini oluşturan arkadaşlarınızla birlikte pistten havalanmış, gök gürültüsünü andıran motor sesleri eşliğinde, gökyüzünde gezinmekteydiniz. Siz ve arkadaşlarınız; gökyüzüne fırlatılmış yedi ok gibiydiniz. Birbirinize değercesine yakın... Ardınızda kırmızı-beyaz dumandan izler bırakarak göğe Türk gücünün resmini çizmişsiniz.

Çıgıllıklar atarak, çılgınca alkışlayarak sizi izleyen seyircilerin zor görebildiği bir noktaya kadar böyle yükselmişsiniz. Sonra hepiniz aynı anda ters birer yay hâlinde dönerek birbirinizden ayrılmıştınız. Adeta bir çiçek açar gibi... Kırmızı-beyaz bir çiçek... Böyle hızla, yere degecekmiş kadar inmiş, sonra yeniden yükselmişsiniz.

Kâh uçağınızı yüksek hızda topaç gibi döndürerek, kâh birbirinize paralel ve sürtünecek kadar yakın, yüksek hızda ilerlemişsiniz. Gökyüzünde dumandan helezonlar, kalpler çizerek seyircileri heyecandan heyecana sürüklemişsiniz. En sonunda da büyük bir hızla ve motorlarınızı adeta gümbürtederek seyircileri selamlamış ve alkışlar içinde piste inmişsiniz.

İşte siz böyle, bu hayaller içinde koşarken, birden bir şeylerin yolunda gitmediğini fark ediyorsunuz. İçinize tuhaf bir kuşku giriyor. Sanki birileri sizi izliyormuş gibi bir his... Bir yandan koşuyor, bir yandan da izlediğiniz yolun her kıvrımında, belli etmeden arkanıza bakıyorsunuz.

Onlardan önce birini fark ediyorsunuz. Sonra diğerlerini... Birbirlerinden belirli uzaklıklarda ve ayrı ayrı koşuyorlar, ama yine de birbirlerinden kopup ayrılmıyorlar. Bunların Hyde Park'a koşmaya gelmedikleri her hâllerinden belli aslında. Hâl, tavır ve giyimleriyle herkesten o kadar farklılar ki...

Sonunda fısıldarcasına, "Artık eminim Kurt!" diyorsunuz yanınızda koşan dostunuza. "Şu ardımızdaki dört kişi, bizi izliyor deminden beri. Bu, aslında beklediğim bir şey tabii... Birileri, gerçek kimliğimi ve asıl amacımı sezdi demek ki. Bunlar, senden korktukları için yanıma yaklaşamıyorlar belli ki. Sen, bir süreliğine gözden kaybol en iyisi. Ben de onları üzerime çekip kim olduklarını ve neden peşime düştüklerini öğrenmeye çalışayım."

Kurt, kendisinden ne istediğini anında kavıyor. Daha lafınızı bitirmeden yerinden fırlıyor. Büyük bir hızla, parkın derinliklerine doğru ilerleyerek saniyeler içinde gözden kayboluyor. Sizse, Kurt'un yanınızdan gittiğini fark etmemiş gibi davranıyorsunuz. Ne dönüp arkasından bakıyorsunuz ne de koşmayı bırakıyorsunuz. Aksine hızınızı artırıyor; yön değiştirerek giderek daha tenha, daha karanlık yollara dalıyorsunuz.

O dört adam da hızlarını hızınıza uydurup peşinize takılıyorlar. Hepsinin başında, kaşlarına kadar indirdikleri siyah melon şapkalar var... Yakaları kalkık siyah pardösüleri, ütülü siyah pantolonları, parlak siyah ayakkabılarıyla bir örnek giyinmiş öğrencileri andırıyorlar. Siz hızlandıkça onlar da hızlanıyor, aranın açılmamasına çalışıyorlar. Fakat siz sık ağaçlı bir koruluğun içine dalınca, korktukları oluyor. Sizi gözden geçiriyorlar.

Hemen sağa-sola koşuşmaya, "Nereye gitti bu?" diyerek çevrelerine bakınmaya başlıyorlar. Onlar sizi böyle ararken, "Beni mi arıyordunuz?" diyerek gizlendiğiniz ağacın ardından fırlayıp karşılıklarına dikiliyorsunuz. Siyahlı adamlardan biri, "Ellerini kaldır ve teslim ol!" diyerek belindeki tabancaya davranmaya kalkıyor, ama tetiği çekmeye fırsat bulamıyor. Boynunun iki yanına peş peşe indirdiğiniz iki darbeye bir kütük gibi yere yıkılıyor.

Bu kez, diğer ikisi üzerinize saldırmaya kalkıyor. Ne var ki ikisi de sıçrayarak vurduğunuz çiftli uçan tekmeye peş peşe yere savruluyor. Onlar yere düşerken, havaya sıkılan bir tabanca sesi duyuluyor. Ardınızdan biri, "Oyun bitti binbaşı!" diye sesleniyor size. Arkanı dön ve ellerini ensende kilitte. Yoksa hiç acımam vururum inan ki." diyor. Bir süredir ortalıkta görünmeyen dördüncü adam bu tabi. Bulunduğu yerden ancak gelebilmiş belli ki.

Ona yanıt vermiyorsunuz, ama gizlendiği yerden sizi izleyen Kurt'a, "Atıl, Kurt!" diye sesleniyorsunuz. Bu komutunuzun hemen ardından, önce acı bir çığlık sesi duyuluyor. O çığlığı da bir tabanca sesi izliyor. Arkanıza döndüğünüzde, dördüncü adamı yerde, iki büküm bir hâlde kıvrırırken buluyorsunuz. Tabancası yerde... Adamın, Kurt'un ağzındaki sağ bileği kanlar içinde... Adam, inleyerek, "Ne olur, kurtar beni bu canavarın dişlerinden. Çabuk ol!" diye yalvarıyor. "Canım yanıyor."

Sizinse acele etmeye pek niyetiniz yok. Doğruca, daha önce bayılttığınız üç adamın yanına gidiyorsunuz. Ayakkabılarından söktüğünüz bağcıklarla ellerini, ayaklarını bağlayıp onları kırıdayamaz hâlde getiriyorsunuz. Ardından da üstlerinden çıkan kimlikleri inceliyorsunuz. Üçü de İngiliz Casusluk Örgütü SİS'in; M16 ajanı...

Bu kimlikleri cebinize koyup, dördüncü ajanın yanına varıyorsunuz. Kimliğini cebinden çıkarıp baktıktan sonra, "Evet Mr. James Smith..." diyorsunuz. "Gördüğüm kadarıyla hepiniz, İngiliz Casusluk Örgütü SİS'in M16 ajanlarıdır. Bunu anladım da... Beni izlemenizin sebebi ne? Onu anlamadım. Burada Hürjet Türk Yıldızları filosunun komutanı olarak, akrotim ve Solo Türk gösterileri için bulunuyorum. Bunu biliyorsunuz?"

Adam, "Bir Solo Türk olduğunuzu biliyorum binbaşım." diye yanıtıyor sorunuz. Hatta dünkü Türk Yıldızları gösterinizi izledim. Doğrusu, muhteşemsiniz. Fakat sizin tek göreviniz bu değil ki... Türk Hava Kuvvetlerinin yetenekli pilot binbaşısı, Turan Birliği Uzay Filosu'nun en gözde kaptanıdır. Casusluk örgütünüz MİT'te, adınız bir efsane... Sizin, görünen görevinizin dışında gizli bir görevle burada bulunduğunuza inanıyoruz. Sizi izlememizin sebebi de bu... O gizli görevin ne olduğunu..."

“Dediğiniz gibi, gizli bir görev bu bayım!” diyorsunuz adının James Smith olduğunu öğrendiğiniz MI6 ajanına. “Siz o görevin ne olduğunu; ben ülkenizden ayrılıp ülkeme vardikten sonra öğrenebileceksiniz ancak. O güne kadar konuşumuz olacaksınız.”

Ardından da sol elinizdeki kol saatinizi ağzınıza yaklaştırarak, “Türk Yıldızları...” diyorsunuz. “Gökhan konuşuyor! Size bir konum gönderiyorum. Hyde Park’ta, Gölet’in ardındaki ağaçlık alanda dört emanetiniz var... Bunlar, ben ülkeden ayrılana kadar bulunmamalıdır.”

Bu sözlerinizin ardından, Kurt’un başını okşayarak, “Bu kadarı yeterli Kurt!” diyorsunuz. “Bırak artık dostumuzun kolunu! Sanırım o, pek sevmedi bu oyunu.”

Bu komutu vermenizle; Kurt’un, James Smith’in bileğini bırakması ve ondan uzaklaşması bir oluyor. Fakat Kurt, adamın kolunu bırakınca, dişlerinin bilekte oluşturduğu deliklerden dışarıya kan fışkırmaya başlıyor.

Hemen adamın kravatını boynundan söküp çıkartıyor ve onunla yaralı bileği güzelce sarıyorsunuz. Ayaklarını ve kollarını ayakkabı bağlarıyla bağlarken de “Merak etmeyin Mr. James!” diyorsunuz. “Kurdumun tüm aşkıları tamamdır. Zaten bizimkiler de beş dakikaya kalmaz buraya varır. Yaranızın bakımı yapılır. Bir sorun yaşamazsınız. Ben şimdi gitmek zorundayım yalnız. Umarım sizi yalnız bıraktığım için bana darılmazsınız.”

Bu sözleri söylerken, Mr. James’in yanından kalkıyor ve bir metre ötenizde durup sizi izleyen Kurt’a, “Haydi Kurt!” diyorsunuz. “Gidiyoruz.” Ardından da koşarak gidip koruluğun önündeki toprak yola gidiyorsunuz. Tabii ayrılmaz parçanız olan Kurt, yine peşinde... Az önce olup biten onca olay hiç yaşanmamış gibi, kalabalığın arasına karışıp koşmaya devam ediyorsunuz.

Karanlık çökmeye başlamıştı. Güneş batmış, sis yoğunluğunu iyiden iyiye artırmıştı. Yanınızdaki Kurt'la birlikte, Hyde Park'tan çıkıyor, sislerin içine karışıyorsunuz. Çok geçmeden de parkın yakınındaki iki katlı, kızıl tuğlalı, bahçeli bir villanın kapısından içeri giriyorsunuz

Villaya girer girmez doğruca banyoya yöneliyorsunuz. Üzerindeki giysileri çıkartıp kabine giriyor, musluğu sonuna kadar açıyorsunuz. Kabinin dört bir yanından fışkırarak gelen sıcak suyun altında rahatlarak dudağınızda, kutlu bir özlemi dile getiren çok eski bir şarkı var..

"Çırpınırdın Karadeniz

Bakıp Türk'ün bayrağına.

Ah ölmeden bir görseydim.

Düşebilsem toprağına.

Sırmalar sarsam koluna.

İnciler dizsem yoluna.

Fırtınalar dursun yana.

Yol ver Türk'ün bayrağına.

Kafkaslardan aşacağız.

Türklüğe şan katacağız.

Türkistan'ın bayrağını

Turan ele asacağız.

Azerbaycan bayrağını

Karabağ'a asacağız.

Türk'ün şanlı bayrağını

Turan ele asacağız."

Ahmed Cevad

Neyse ki o yıllar geride kalmıştı. Bağımsızlığını ve ülke bütünlüğünü sağlayan Azerbaycan'ın yanı sıra Kazakistan, Kırgızistan ve Türkmenistan; Türkiye ile Turan Birliğini kurup dünyanın en önemli güçlerinden biri olmuştu.

Banyodan çıkar çıkmaz; doğruca elbise dolabının yanındaki siyah sırt çantasına yöneliyorsunuz. Çantadaki siyah giysiyi çıkartırken Kurt'un sizi dikkatle sizi izlediğini fark ediyorsunuz. Akıllı hayvan, bu giysiyi üzerinize geçirdiğinizi görür görmez gözden kayboluyor.

Aslında bu üstünüze giydiğiniz, balet elbisesini andıran vücuda yapışık bir giysi... Ancak kollarınızı iki yanınıza kaldırdığınızda giysi; kollarınızın iç yanları, gövdenizin ve bacaklarınızın iç yanlarıyla bütünleşerek birer kanada dönüşüyor. Bacaklarınızı iki yana açtığınızda da yelpaze gibi açılmış bir kartal kuyruğuna...

Son olarak, ensenizde kapüşon gibi duran başlığı kafanıza geçiriyorsunuz. Böylece giyinmenizi tamamlıyor ve âdeta biyonik bir kuş hâline dönüşüyorsunuz. İşte, o arada Kurt; nereden bulduysa, ağzında siyah bir çantayla önünüze gelip iki ayağının üzerinde dikiliyor. Bunun anlamı, "Ben de seninle gelmek istiyorum." demek oluyor.

Ona, "Yok Kurt! Bu kez olmaz! Çabuk git ve o çantayı yerine bırak." diyerek bu isteği geri çeviriyorsunuz. "Bu, benim tek başıma halletmem gereken bir görev... Belki bir başka sefer..." Ancak ne çantayı bıraktırabiliyorsunuz ona ne de geri gönderebiliyorsunuz. Kurt'a söz geçiremeyince de sonunda pes edip "Peki!" diyorsunuz ona. "Bu kadar gelmek istediğine göre, bir bildiğin var demek ki. Gel, seni de giydireyim bari."

Bu sözleri söylerken de çantayı Kurt'un ağzından alıp açıyor ve içindeki giysiyi çıkartıyorsunuz. Bu, üzerinizdeki siyah giysisinin, Kurt için hazırlanmış bir örneği... Kurt, ona girmek için âdeta sabırsızlanıyor. Ayaklarını kaldırarak, başını eğerek davranışlarıyla size yardımcı olmaya çalışıyor. Zaten çok geçmeden ikiniz de siyahlara bürünmüş bir hâlde önce üst kata çıkıyorsunuz. Ardından da evin bahçeye bakan terasına...

Sis öyle yoğun ki yirmi-otuz metre ilerisini zor görebiliyorsunuz. Bu güvenle kanatlarınızı açıp havalanırken, "Haydi Kurt!" diyorsunuz. "Gidiyoruz." Bunu der demez de gökyüzüne doğru yükselmeye başlıyorsunuz. Tabi Kurt da hemen peşinizden...

Bu giysiler, tamamen onu kullananın beyniyle bütünleşmiş olarak çalışıyor. Başlıktaki alıcılar, giysiyi kullananın beyindeki komutları algılıyor ve onları anında yerine getiriyor. Yükselmek istediklerinde yükselmeyi, inmek istediklerinde inmeyi, hızlanmak istediklerinde hızlanmayı düşünmeleri yetiyor.

Siz daha uçmayı düşündüğünüz anda, giysi uçuş moduna geçip havalanıyor. Kurt da aynı şekilde, sizden, "Haydi Kurt! Gidiyoruz." komutunu alınca, sizi izlemek istiyor ve giysi de bunu anında yerine getiriyor.

Bu giysilerin yetenekleri, hiç kuşkusuz bununla sınırlı değildi. Başlığınızdaki algılayıcılar sayesinde, en olumsuz koşullarda bile, metrelerce uzaktaki görüntü ve sesleri algılayabiliyordunuz. Mermi ve hatta küçük ölçekli füzeler atabiliyordunuz. Sistem karıştırıcılarıyla dinlenmekten ve izlenmekten kurtulabiliyordunuz. Türk Uzay Sanayiinde geniş bir ekip, henüz deneme aşamasındaki bu giysiler üzerinde çalışmakta ve ona sürekli yeni özellikler kazandırmaktaydı.